

си положения, е въ сила и до сега и Света-гора. Преди това, тамъ имало много малки независими келии и манастирчета, които могли да се стопанисватъ и отъ духовни или свѣтски лица и често се препродавали. Такъвъ е билъ случаятъ съ манастирчето Св. Апостоли, което по-късно било присъединено къмъ българския Зографски манастиръ, гдето и сега се пази стариятъ продавателенъ актъ отъ 980 г. за прехвърляне на манастирчето отъ едни стопани на други.

Продавателниятъ актъ отъ 980 г. е единъ отъ най-старитъ запазени светогорски документи и има особено значение за историята на Света-гора изобщо и въ частности за Зографъ и за неговото българско монашество. Тоя актъ, запазенъ въ два екземпляра на гръцки езикъ, се съхранява въ Зографския манастиръ, подъ знакове $\frac{\omega}{\rho. 1}$, $\frac{\omega}{\rho. 1 \text{ и } 2}$. Бидейки много стари и доста пострадали отъ времето, и двата кожени екземпляра по-късно сж били залепени на платно. Двата екземпляра, писани отъ отдѣлни ржце, иматъ еднакво съдържание; вториятъ екземпляръ обаче съдържа, както ще видимъ, и една добавка. Първиятъ екземпляръ има размѣръ 36×26 см. и съдържа 33 реда, а вториятъ, който мѣри 41×28 см., съдържа 36 реда.

Отъ съдържанието на акта узнаваме, че стариятъ притежател на манастирчето Св. Апостоли, по име Тома, продалъ манастирчето на Онисифора. Актътъ е приподписанъ саморжчно отъ петима свидетели иноци и игумени; други двамина старци били подписани единъ отъ писаря, а другъ отъ своя ученикъ, но и двамата старци поставили своержчно кръстови белези предъ имената си. Датата е 18 августъ, 8 индиктъ, година 6488 или 980 отъ Хр. Вториятъ екземпляръ има и една добавка — имената на всички ония иноци и игумени, които се случили въ Зографския манастиръ при преговарянето за продажбата, още на 23 юний сжщата 980 г. За истинността на изложеното се подписалъ своержчно на български игуменътъ на Зографския манастиръ, Макарий.

Ето гръцкиятъ текстъ и после преводъ на тоя актъ, на първо мѣсто на общата частъ, и на второ и на добавката: